

**Cauza C-505/19**

**Cerere de decizie preliminară**

**Data depunerii:**

3 iulie 2019

**Instanța de trimitere:**

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Germania)

**Data deciziei de trimitere:**

27 iunie 2019

**Reclamant:**

WS

**Pârâtă:**

Bundesrepublik Deutschland

---

**VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN**

**DECIZIE**

În litigiul în contencios administrativ

W S

reclamant

[omissis]

împotriva

Republicii Federale Germania,

[omissis]

pârâtă

**având ca obiect**

Legislația în materia protecției datelor [Or. 2]

Verwaltungsgericht Wiesbaden [omissis]

a hotărât la 27 iunie 2019:

1. Suspendă procedura.
2. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarele întrebări preliminare:
  - a) Articolul 54 Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO 2000, L 239, p. 19, Ediție specială, 19, vol. 1, p. 183, denumită în continuare „CAAS”) (Acquis-ul Schengen potrivit articolului 1 alineatul (2) din Decizia Consiliului din 20 mai 1999 privind definirea acquis-ului Schengen în scopul stabilirii, în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul privind Uniunea Europeană, a temeiului juridic pentru fiecare din dispozițiile sau deciziile care constituie acquis-ul, JO 1999, L 176, p. 1, Ediție specială, 19, vol. 1, p. 91)) coroborat cu articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) trebuie interpretat în sensul că deschiderea unei proceduri penale având ca obiect aceeași faptă în toate statele care au aderat la CAAS este interzisă, dacă un parchet din Germania a suspendat o procedură penală deschisă, după ce acuzatul a îndeplinit anumite condiții și în special după ce a plătit o anumită sumă de bani stabilită de parchet?
  - b) Din articolul 21 alineatul (1) TFUE (în versiunea revizuită din 07 iunie 2016, JO 2016, C 202, p. 1;) rezultă o interdicție pentru statele membre de a pune în aplicare mandatele de arestare emise de state terțe în cadrul unei organizații internaționale, precum Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol), dacă persoana vizată de cererea de arestare este cetățean al Uniunii și statul membru a cărui cetățenie o are persoana respectivă a transmis [Or. 3] respectivei organizații internaționale și, astfel, și celorlalte state membre, îndoieli privind compatibilitatea cererii de arestare menționate cu interzicerea dublei sancționări?
  - c) Articolul 21 alineatul (1) TFUE contravine deschiderii procedurii penale și arestării preventive în state membre a căror cetățenie nu este deținută de persoana vizată, dacă aceasta contravine interzicerii dublei sancționări?
  - d) Articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării

- pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO 2016, L 119, p. 89) coroborat cu articolul 54 din CAAS și cu articolul 50 din cartă trebuie interpretate însă în sensul că statele membre sunt obligate să adopte dispoziții legislative pentru a se asigura că, în cazul unei proceduri care duce la stingerea dreptului de urmărire penală în toate statele care au aderat la CAAS, este interzisă prelucrarea în continuare a „Red Notice” ale Interpol, care sunt susceptibile să conducă la proceduri penale ulterioare?
- d) O organizație internațională precum Interpol dispune de un nivel adecvat de protecție a datelor, dacă nu există o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în conformitate cu articolul 36 din Directiva (UE) 2016/680 și/ au o garanție în conformitate cu articolul 37 din Directiva (UE) 2016/680?
- e) Statele membre au dreptul de a prelucra datele înregistrate la Interpol într-o notificare circulară de căutare („Red Notice”) de statele terțe doar dacă un stat terț transmite printr-o notificare circulară de localizare o cerere de arestare și extrădare și solicită arestarea care nu contravine dreptului european, în special interzicerii dublei sancționări?
3. Se solicită soluționarea prezentei trimiteri preliminare conform procedurii preliminare de urgență prevăzute la articolul 107 și următoarele din Regulamentul de procedură al Curții. **[Or. 4]**

### Expunere de motive

#### I.

1. **Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale** a Uniunii Europene - CDF - (JO 2016 nr. C 202 din 7 iunie 2016, p. 389) prevede:
- „Nimeni nu poate fi judecat sau condamnat pentru o infracțiune pentru care a fost deja achitat sau condamnat în cadrul Uniunii, prin hotărâre judecătorească definitivă, în conformitate cu legea.”*
2. **Articolul 21 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene - TFUE** - (în versiunea revizuită din 07 iunie 2016, JO Nr. C 202 p. 1, 47) prevede:
- „Orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora.”*
3. **Articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen** din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a

controalelor la frontierele comune din 19 iunie 1990 - CAAS - (JO nr. L 239 din 22 septembrie 2000, p. 19) - CAAS - prevede:

*„O persoană împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre definitivă într-un proces pe teritoriul unei părți contractante nu poate face obiectul urmăririi penale de către o altă parte contractantă pentru aceleași fapte, cu condiția ca, în situația în care a fost pronunțată o pedeapsă, aceasta să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată conform legilor părții contractante care a pronunțat sentința.”*

4. **Articolul 4 din** Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare [Or. 5] a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 aprilie 2016 (JO UE L 119, p. 89) reglementează

*Principii referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal*

*Statele membre garantează că datele cu caracter personal:*

- (a) sunt prelucrate în mod legal și echitabil;
- (b) sunt colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri;
- (c) sunt adecvate, relevante și neexcesive în ceea ce privește scopurile în care sunt prelucrate;
- (d) sunt exacte și, dacă este necesar, sunt actualizate; trebuie să se ia toate măsurile rezonabile pentru a asigura faptul că datele cu caracter personal care sunt inexacte, având în vedere scopurile pentru care sunt prelucrate, să fie șterse sau rectificate fără întârziere;
- (e) sunt păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor pentru care sunt prelucrate datele respective;
- (f) sunt prelucrate într-un mod care să asigure securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare.

5. **Articolul 8 din** Directiva (UE) 2016/680 reglementează

*Legalitatea prelucrării*

- (1) Statele membre garantează legalitatea prelucrării numai dacă și în măsura în care aceasta este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini de către o autoritate competentă în scopurile stabilite la articolul 1 alineatul (1) și că aceasta se întemeiază pe dreptul Uniunii sau pe dreptul intern.
- (2) Dreptul intern care reglementează prelucrarea care intră sub incidența prezentei directive precizează cel puțin obiectivele prelucrării, datele cu caracter personal care urmează să fie prelucrate și scopurile prelucrării. **[Or. 6]**

## II.

6. Reclamantul contestă o notificare circulară („Red Notice”) înregistrată la Organizația Internațională de Poliție Criminală - Interpol - în cadrul unui stat din afara Uniunii Europene. Obiectivul unei notificări Red Notice este, potrivit articolului 82 din Regulamentul Interpol privind procesarea datelor, localizarea și arestarea unei persoane în vederea extrădării. Cererea de arestare se bazează pe acuzații de dare de mită împotriva reclamantului. Aceste acuzații de dare de mită au făcut obiectul unei anchete a Staatsanwaltschaft München I, care a fost suspendată în cele din urmă în schimbul achitării unei amenzi potrivit articolului 153 a alineatul 1 teza 1 din Codul de procedură penală (referitor la întrebarea dacă Staatsanwaltschaft (Parchetul) este un organism independent, a se vedea și Hotărârea din 27 mai 2019, PF (Procurorul general al Lituaniei), C-509/18, EU:C:2019:457 ; cu privire la independența instanței, a se vedea procedura C-272/19). Astfel ar fi îndeplinit principiul interzicerii dublei sancțiuni cu stingerea dreptului de urmărire penală, deoarece parchetul unui stat membru a suspendat o procedură penală deschisă în acest stat membru fără implicarea unei instanțe (Hotărârea din 11 februarie 2003, Gözütok și Brügge, C-187/01 și C-385/01, EU:C:2003:87 -, a se vedea și Hotărârea din 29 iunie 2016, Kossowski, C-486/14, EU:C:2016:483).
7. Notificarea Red Notice a unui stat din afara Uniunii Europene are ca scop posibilitatea de a prinde reclamantul în baza unui mandat de arestare prin Interpol în toate cele 190 state membre existente în prezent și astfel și în toate statele membre UE și toate statele care au aderat la Convenția Schengen. Republica Federală Germania a introdus în anul 2013 prin Interpol o „Anexă”, potrivit căreia Biroul Central Național - Bundeskriminalamt (Biroul Federal al Poliției Criminalistice) - pornește în principiu de la aplicarea interzicerii dublei sancționări pentru situația de fapt care stă la baza notificării. Notificarea de tip Red Notice valabilă în continuare are drept consecință faptul că reclamantul nu mai poate rămâne pe teritoriul niciunui stat membru UE și în spațiul Schengen, fără riscul de a fi arestat pe nedrept, deoarece toate statele l-au inclus în mod evident pe listele de căutare ca urmare a notificării Red Notice - în pofida referirii la principiul „ne bis in idem”. **[Or. 7]**
8. Pârâta a declarat că reclamantul nu trebuie înregistrat în Sistemul de informații Schengen (SIS). Cu toate acestea, reclamantul este înregistrat în bazele de date

naționale ale statelor membre ale Uniunii și ale statelor Schengen după propriile căutări.

9. Potrivit articolului 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/680, prelucrarea datelor cu caracter personal - în cazul de față Red Notice - este legală numai dacă și în măsura în care aceasta este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini în scopurile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/680 și că aceasta se întemeiază pe dreptul Uniunii sau pe dreptul intern.
10. Așadar, trebuie să se asigure aplicabilitatea articolului 54 CAAS coroborat cu articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale chiar și fără introducerea în SIS. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene de Justiție, principiul enunțat la articolul 54 din CAAS, și anume
11. *„principiul ne bis in idem urmărește pe de o parte să se evite, în spațiul de libertate, securitate și justiție [...], ca o persoană condamnată printr-o hotărâre penală definitivă, care își exercită dreptul la libera circulație, să fie urmărită penal pentru aceleași fapte pe teritoriul mai multor state contractante, pentru a garanta securitatea juridică prin respectarea deciziilor organelor publice rămase definitive în absența armonizării sau a alinierii legislațiilor penale ale statelor membre”*  
  
(Hotărârea din 28 septembrie 2006, Van Straaten, C-150/05, EU:C:2006:614, punctul 44; a se vedea și Hotărârea din 27 mai 2014, Spasic, C-129/14 PPU, EU:C:2014:586, punctul 63; Hotărârea din 28 septembrie 2006, Van Straaten, C-150/05, EU:C:2006:614, punctele 45 și 46.; Hotărârea din 9 martie 2006 Van Esbroeck, C-436/04, EU:C:2006:165, punctul 33; Hotărârea din 10 martie 2005, C-469/03, EU:C:2005:156, punctul 32).
12. Articolul 54 CAAS reprezintă o consecință juridică de bază a principiului încrederii reciproce a statelor contractante în sistemele judiciare ale celorlalte state contractante. Acest principiu se aplică și atunci când prevederile penale ale statelor contractante asociază faptei diferite consecințe juridice (Hotărârea din 28 septembrie 2006, Van Straaten, C-150/05, EU:C:2006:614, punctul 44; Hotărârea din 28 septembrie 2016, Gasparini și alții C-467/04, EU:C:2006:610, punctul 30; Hotărârea din 9 martie 2006, C-436/04 C-436/04, EU:C:2006:165, punctul 31).
13. Restricționarea aplicării articolului 54 CAAS asupra faptelor penale introduse în SIS nu ar fi compatibilă cu aceste obiective. Spațiul de libertate, securitate și justiție, de protejare a persoanei vizate, precum și principiul **[Or. 8]** încrederii reciproce a statelor contractante în sistemele judiciare ale celorlalte state contractante trebuie să se aplice chiar și în cazul faptelor penale care nu au fost introduse în SIS.
14. În Hotărârea a din 6 septembrie 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630), Curtea a precizat că dreptul Uniunii în versiunea prevăzută de articolul 21 TFUE se aplică și în relația unui stat membru cu un stat terț în ceea ce privește extrădările (punctul 30). Nu se poate aplica o altă regulă în relația dintre un stat

membru și un stat terț, dacă este implicată o organizație internațională precum Interpol și transmite o cerere de arestare și alte solicitări în domeniul poliției criminalistice. Riscul creat pentru libera circulație a cetățenilor Uniunii prin faptul că nu mai este posibilă șederea într-un alt stat decât statul de origine al acestora, existând pericolul extrădării în mod injust datorită unei acuzații ilegale într-un stat terț, care încalcă interzicerea dublei sancționări și astfel și dreptul Uniunii, poate fi prevenit doar printr-o astfel de interpretare amplă a domeniului de aplicabilitate al articolului 21 alineatul (1) TFUE. În plus, protecția existentă în baza Hotărârii din 6 septembrie 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630) împotriva extrădării ilegale prin acordarea posibilității către statul membru al cărei cetățean este persoana vizată de notificarea Red Notice de a emite un mandat european de arestare (punctul 48), nu produce niciun efect în această situație, deoarece interzicerea dublei sancționări contravine emiterii unui mandat european de arestare.

15. Totodată, deoarece statele membre trebuie să aplice, așa cum s-a arătat, articolul 21 alineatul (1) TFUE și astfel dreptul Uniunii, trebuie garantate drepturile prevăzute în articolul 50 din Carta Drepturilor Fundamentale [a se Hotărârea a din 6 septembrie 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630), punctul 52].
16. Articolul 54 CAAS coroborat cu articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale conțin în mod explicit nu doar interzicerea unei noi sancțiuni, ci și interzicerea [Or. 9] urmăririi în continuare în toate statele contractante Schengen. O condamnare definitivă în sensul acestei prevederi există, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene de Justiție, și în cazul suspendării procedurii conform articolului 153a alineatul (1) teza 1 CPP după îndeplinirea condițiilor impuse (Hotărârea din 11 februarie 2003, Gözütok și Brügge, C-187/01 și C-385/01, EU:C:2003:87, punctul 27 și următoarele).
17. Potrivit articolului 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/680, prelucrarea este legală doar dacă se efectuează pe baza dreptului Uniunii. În plus, directiva (UE) 2016/680, potrivit considerentului (2) și considerentului (93) din directiva (UE) 2016/680, are scopul de a proteja „drepturile și libertățile fundamentale” ale persoanelor fizice. Potrivit considerentului (25) din Directiva (UE) 2016/680, „drepturile și libertățile fundamentale” trebuie protejate în mod explicit și în schimbul de informații cu Interpol. Articolul 54 CAAS și articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale reprezintă prevederi ale dreptului Uniunii, iar articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale stipulează un drept fundamental prevăzut în dreptul Uniunii. Și anume, potrivit articolului 51 alineatul (1) teza 1 din Cartă, dispozițiile acestea se adresează statelor membre numai în cazul în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii. Cu toate acestea, statele membre fac referire la dreptul Uniunii în acest sens chiar și la implementarea directivelor (Hotărârea din 5 aprilie 2017, Orsi și Baldetti, C-217/15 și C-350/15, EU:C:2017:264, punctul 16; Hotărârea din 26 februarie 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, punctul 25.).

18. Astfel, prelucrarea în sensul prevăzut de articolul 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/680 poate fi legală doar dacă respectă prevederile articolului 54 CAAS și articolului 50 din Carta drepturilor fundamentale, precum și articolului 21 TFUE.
19. La transmiterea cererii de arestare și extrădare sub forma unei notificări Red Notice, este vorba de o prelucrare a datelor cu caracter personal în sensul prevăzut de Directiva (UE) 2016/680.
20. Potrivit articolului 2 alineatul (1) coroborat cu articolul 1 alineatul (1) Directiva (UE) 2016/680, această directivă se aplică prelucrării datelor cu caracter personal „în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa securității publice și al prevenirii acestora”. **[Or. 10]**
21. În temeiul articolului 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/680, datele cu caracter personal în sensul prevăzut de acesta sunt orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă. Prelucrarea înseamnă, în sensul prevăzut de articolul 3 punctul 3 din Directiva (UE) 2016/680, orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal sau seturilor de date cu caracter personal, „cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alinierea sau combinarea, restricționarea, ștergerea sau distrugerea”.
22. Aceste condiții sunt îndeplinite în speță. Transferul datelor conținute în notificarea Red Notice în sistemele naționale de localizare se utilizează pentru urmărirea faptelor penale sau pentru punerea în executare a pedepselor - inclusiv pentru un stat terț. Este vorba de informații referitoare la o persoană fizică identificabilă. Operațiunea de transfer presupune stocarea datelor. În plus, aceasta include utilizarea datelor cu caracter personal, deoarece în sistemul național de căutare acestea sunt utilizate ca bază pentru anchete, cu scopul arestării și eventual al predării către un stat terț.
23. Or, dacă prelucrarea este legală doar dacă respectă prevederile articolului 54 CAAS și articolului 50 din Carta drepturilor fundamentale, precum și ale articolului 21 alineatul (1) TFUE, cererile de căutare ar trebui șterse în statele membre. Articolul 7 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/680 prevede în acest sens că, în cazul în care se constată transmiterea unor date cu caracter personal incorecte sau transmiterea unor date cu caracter personal în mod ilegal, acest lucru se comunică de îndată destinatarului. Într-un astfel de caz, datele cu caracter personal sunt rectificate sau șterse sau prelucrarea este restricționată în conformitate cu articolul 16 din Directiva (UE) 2016/680. Însă acest lucru nu s-a întâmplat.



24. Astfel, Interpol nu șterge datele. Desigur, toate statele membre sunt afiliate la Organizația Internațională de Poliție Criminală (Interpol). Pentru a-și îndeplini misiunea, Interpol primește, stochează și difuzează date cu caracter personal pentru a ajuta autoritățile competente să prevină și să combată criminalitatea internațională. „Prin urmare, este adecvat să se consolideze cooperarea dintre Uniune și Interpol prin promovarea unui schimb [Or. 11] eficient de date cu caracter personal, asigurând, în același timp, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal. Atunci când se transferă date cu caracter personal din Uniune către Interpol și către țările care au membri delegați la Interpol, ar trebui să se aplice prezenta directivă, în special dispozițiile sale privind transferurile internaționale. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere normelor specifice stabilite în Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului și în Decizia 2007/533/JAI a Consiliului” (considerentul (25) din Directiva (UE) 2016/680).
25. Nu este evidentă o implementare a articolului 40 din Directiva (UE) 2016/680 (Cooperarea internațională în domeniul protecției datelor cu caracter personal), și nici nu este dorită de guvernul federal, astfel cum a expus pârâta. Potrivit acesteia, cu privire la o organizație internațională cum este Interpol ar trebui luate măsuri adecvate pentru
- a) elaborarea de mecanisme de cooperare internațională pentru a facilita asigurarea efectivă a respectării legislației privind protecția datelor cu caracter personal,
  - b) acordarea de asistență internațională reciprocă în asigurarea respectării legislației din domeniul protecției datelor cu caracter personal, inclusiv prin notificări, transferul reclamațiilor, asistență în anchete și schimb de informații, sub rezerva unor garanții adecvate pentru protecția datelor cu caracter personal și a altor drepturi și libertăți fundamentale,
  - c) implicarea părților interesate relevante în discuțiile și în activitățile care au ca scop consolidarea cooperării internaționale în vederea asigurării respectării legislației din domeniul protecției datelor cu caracter personal;
  - d) promovarea schimburilor de legislație și de practici în materie de protecție a datelor cu caracter personal și a documentării cu privire la acestea, inclusiv cu privire la conflictele de jurisdicție cu țările terțe. [Or. 12]
26. Nu se cunosc informații în acest sens.
27. Articolul 36 din Directiva (UE) 2016/680, dar și articolul 37 din Directiva (UE) 2016/680 reglementează doar cazul transmiterii datelor către Interpol. **Cazul invers al transmiterii datelor de către Interpol către statele membre** nu este reglementat în Directiva (UE) 2016/680. Așadar, Directiva (UE) 2016/680 conține o lacună în reglementare, care trebuie completată. Dacă Interpol, în pofida interzicerii dublei sancționări a acelorași fapte, nu renunță la transmiterea datelor prin notificarea de tip Red Notice către toate statele membre și nu asigură

ștergerea imediată a datelor, instanța de trimitere are dubii semnificative privind corectitudinea organizației internaționale „Interpol” în ceea ce privește prevederile privind protecția datelor. Această lipsă de încredere duce în cele din urmă la întrebarea dacă statele membre nu ar trebui să renunțe integral la o colaborare cu Interpol ca urmare a lipsei garanțiilor adecvate din partea Interpol, deoarece doar astfel se poate asigura în continuare libertatea de mișcare în cadrul liberei circulații în spațiul Uniunii Europene. În mod evident, doar astfel Uniunea poate constitui spațiul de libertate și poate asigura libertatea de mișcare a individului (a se vedea articolul 67 TFUE). Întrucât în cadrul Uniunii lipsește în mod evident o coordonare a notificărilor Red Notice și în lipsa unui cadru armonizat de reglementare, libertatea cetățenilor statelor membre poate fi asigurată doar prin ieșirea din Interpol.

28. Explicațiile din considerentul 64 al Directivei (UE) 2016/680, potrivit cărora în cazul în care se transferă date cu caracter personal din Uniune către operatori sau alți destinatari din țări terțe sau organizații internaționale, nivelul de protecție a persoanelor fizice garantat în Uniune prin prezenta directivă nu ar trebui să fie diminuat (a se vedea articolul 35 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/680), inclusiv în cazurile de transferuri ulterioare de date cu caracter personal dinspre țara terță sau organizația internațională către operatori din aceeași țară sau organizație internațională sau dintr-o altă țară terță sau organizație internațională, trebuie să se aplice și pentru datele cu caracter personal transmise de un stat terț sau o organizație internațională - în cazul de față Interpol - statelor membre ale Uniunii Europene. În caz contrar, nu se asigură nivelul de protecție garantat *prin* Directiva (UE) 2016/680. **[Or. 13]**
29. O coordonare corespunzătoare ar fi posibilă și în cazul în care un stat membru ajunge la un acord verbal cu celelalte state membre privind spectrul unei astfel de notificări Red Notice, fapt care nu este *[omissis]* dorit în cazul de față de către pârât.
30. În caz contrar, trebuie să se asigure că statele membre au dreptul de a prelucra datele înregistrate la Organizația Internațională de Poliție Criminală - Interpol - într-o notificare circulară pentru localizare („Red Notice”) de statele care nu au aderat la CAAS, doar dacă un stat non-membru al Uniunii transmite printr-o notificare circulară de localizare o cerere de arestare și extrădare și solicită arestarea care nu contravine dreptului european.
31. Soluția litigiului depinde de întrebările preliminare. Astfel, dacă există o interdicție privind dubla sancționare și transmiterea de către un stat terț a unei notificări de tip Red Notice în statele membre ar fi ilegală, toate statele membre ar avea dreptul de a nu prelucra notificarea Red Notice, asigurându-se astfel libertatea de mișcare a reclamantului în Uniunea Europeană și în spațiul Schengen. Întrebarea dacă acest lucru se realizează prin ieșirea din Interpol pentru toate statele membre sau prin dezvoltarea de către Curte de unei interpretări adecvate a Directivei (UE) 2016/680 reprezintă un aspect care ar trebui fie formulat în dispozitivul hotărârii.

**III.**

32. Litigiul prezintă un caracter absolut urgent (a se vedea articolul 107 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție).
33. Caracterul urgent rezultă în special din vârsta reclamantului. Reclamantul este născut la data de 17 noiembrie 1937 și a împlinit deja 80 de ani. Până la pronunțarea unei decizii cu privire la litigiu, reclamantul nu poate părăsi practic teritoriul Germaniei. Din anul 2008, organele de urmărire penală din Germania și SUA efectuează cercetări cu privire la reclamant. Pentru reclamant nu este rezonabilă o durată a procesului de câteva luni sau câțiva ani, **[Or. 14]** chiar dacă, ca urmare a suprasolicitării instanței, cazul a putut fi deferit abia acum.

**IV.**

34. *[omissis]*

*[omissis]*

DOCUMENT DELIBERU